



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: J.K. , narozený dne ...  
t. č. ve Věznici Ostrov, Vykmanov 22, 363 50 Ostrov

proti  
žalované: Vězeňská služba České republiky, Věznice Ostrov nad Ohří  
sídlem Vykmanov 22, 363 50 Ostrov

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v neposkytování léčebné výživy „dieta D2“ žalobci ode dne 13. 10. 2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Nezákonný zásah

1. Žalobce se žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem, který měl spočívat

v tom, že mu žalovaná ode dne 13. 10. 2018 neposkytuje léčebnou výživu „dieta D2“.

## II.

### Žaloba

2. K odůvodnění žaloby žalobce uvedl, že od 23. 1. 2017 do 19. 10. 2017 byl dle rozhodnutí odborných lékařů v pracovní neschopnosti pro obtíže s bederní páteří a zažívacím traktem. Dne 2. 9. 2017 byl vzat do vazby usnesením Okresního soudu Brno-venkov č. j. 1 PP 59/2012-248. Dne 11. 10. 2017 zamítl Krajský soud v Brně usnesením č. j. 3 To 350/2017-340 stížnost žalobce proti usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 15. 9. 2017, č. j. 1 PP 59/2012-281, o tom, že je žalobce povinen vykonat zbytek trestu odnětí svobody, který mu byl uložen ve výměře 10 roků rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci č. j. 4 To 31/2007-1171 dne 4. 9. 2007, z jehož výkonu byl žalobce podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu Brno-venkov č. j. 1 PP 59/2012-159 ze dne 24. 10. 2012. Ve Věznici Ostrov není žalobce ze zdravotních důvodů pracovně zařazen.
3. Dne 2. 9. 2017 v 16:25 hodin byl žalobce Policií ČR zatčen doma na lůžku a odvezen do Fakultní nemocnice Brno-Bohunice. Tam byl soudcem Okresního soudu Brno-venkov vzat do vazby téhož dne ve 22:41 hodin. Do Vazební věznice Brno byl Policií ČR převezen dne 3. 9. 2017 a pondělí ráno 4. 9. 2017 byl hospitalizován ve Vězeňské nemocnici Brno. Hospitalizace byla ukončena dne 19. 10. 2017 a dne 20. 10. 2017 byla praktickým lékařem Zdravotnického střediska Vazební věznice Brno ukončena žalobcova pracovní neschopnost.
4. V rámci hospitalizace byl žalobce několikrát vyšetřen i odborným lékařem – gastroenterologem. Byla u něj diagnostikována životu nebezpečná vředová choroba a bylo ihned započato s její léčbou. Ta spočívala mj. v tom, že bylo ihned započato s poskytováním léčebné výživy, označované jako „dieta D2“. Při dalších vyšetřeních byl žalobce gastroenterologem poučen o tom, že choroba byla podchycena takřka v poslední chvíli, díky zvolené medikaci a přiznané léčebné výživě „dieta D2“ vykazují vředy dobrou hojivost, předmětná choroba ráda recidivuje, žalobce musí doživotně denně užívat zvolenou medikaci a doživotně denně požívat přiznanou léčebnou výživu „dieta D2“ (tj. vysokobílkovinová strava s každodenním zastoupením mléka a mléčných výrobků včetně tvarohových, libového masa, ovoce, vitamínových přípravků a „svačin“ tak, aby žalobce mohl jíst každé 3-4 hodiny) a je povinen po dobu výkonu trestu z jeho rozhodnutí o přiznání léčebné výživy jíst toliko stravu označenou „dieta D2“. Do Vězeňského Informačního Systému zaznamenal lékař u žalobce „DOŽIVOTNĚ DIETA D2“.
5. Dne 19. 10. 2017 byl žalobce převezen z lůžkového oddělení Vězeňské nemocnice ve VV a ÚpVZD Brno do běžného režimu „vazby“ tamtéž a dne 16. 11. 2017 do režimu „výkonu trestu odnětí svobody“. Dne 21. 12. 2017 byl žalobce z VV a ÚpVZD Brno eskortován do Věznice Rapotice za účelem výkonu trestu odnětí svobody. Po celou tuto dobu byla žalobci bez přerušení poskytována přiznaná léčebná výživa „dieta D2“. Dne 21. 12. 2017 žalobce po příjezdu do Věznice Rapotice, při vstupní prohlídce, na zdravotnickém středisku Věznice Rapotice na monitoru PC na vlastní oči viděl u své osoby zaznamenaný údaj „DOŽIVOTNĚ DIETA D2“.
6. Dne 15. 5. 2018 byl žalobce eskortován zpět do VV a ÚpVZD Brno, kde byl povinen se

účastnit vyšetřovacích úkonů z rozhodnutí Policie ČR, a dne 1. 6. 2018 byl žalobce proti své vůli eskortován a trvale přemístěn do Věznice Ostrov za účelem výkonu zbytku trestu odnětí svobody (žaloba na ochranu proti uvedenému nezákonnému zásahu je vedena u Krajského soudu v Brně pod č. j. 62 A 101/2018). Dne 4. 6. 2018 ve Zdravotnickém středisku Věznice Ostrov sdělil při vstupní prohlídce lékař žalobci, že samozřejmě nehodlá ničeho měnit na v Brně nařízeném léčebném režimu, čili ani na medikaci ani na léčebné výživě, protože na tom měnit ničeho nesmí. A tak byla žalobci i ve Věznici Ostrov bez přerušení poskytována léčebná výživa „dieta D2“, ovšem jen do pátku 12. 10. 2018 včetně.

7. Dne 13. 10. 2018 žalobce jako obvykle předložil odsouzenému, pracovně zařazenému na výdejně stravy, stravenku, na které bylo jako druh stravy uvedeno „D2“, a očekával, že mu vydá příslušnou snídani a svačinu. Dotyčný však sdělil, že ho v kuchyni upozornili, aby žalobci řekl, že všechny „dé dvojky“ byly ve věznici zrušeny a že žalobce má od té chvíle jako druh stravy „ZS“ (= základní strava). Žalobce s uvedeným postupem kategoricky a hlasitě nesouhlasil. Službu konající dozorce žalobci řekl, že mu kdosi volal z kuchyně s tím, ať žalobci vyřídí, že mu posílají základní stravu, protože už nemá „dé dvojku“. Kdo a proč o tom rozhodl, se žalobci nepodařilo zjistit, a to ani prostřednictvím obou vychovatelů na oddělení L2, kde je umístěn.
8. Dne 15. 10. 2018 zaslal žalobce řediteli Věznice Ostrov „žádost o zjednání nápravy/předžalobní výzvu“ ze dne 14. 10. 2018. Dne 19. 10. 2018 mu výdejce stravy odebral při snídani stravenku s označením D2 a v 8:00 hodin téhož dne mu vychovatel předal stravenku s označením NS (= neslaná strava), kterou má dosud. Dne 26. 10. 2018 ve 13:00 hodin byl žalobce předveden před vrchního komisaře mjr. Mgr. J.Š., vedoucího OVVaT Věznice Ostrov, který sdělil, že má žalobce toliko seznámit s vyřízením předžalobní výzvy řediteli Věznice Ostrov. Žalobci bylo umožněno přečíst si na stroji či PC psaných několik vět pojednávajících v obecné rovině cosi o zdejších způsobu nařizování a odebírání diet zdejším lékařem tomu, kdo porušuje léčebný režim, kupř. kouření. Žalobce neví, kdy bylo uvedené obecné pojednání podepsáno, o jeho osobě tam nebylo jediného slova, a to bylo napsáno či vtištěno na zadní straně žalobcovy předžalobní výzvy. Podpisem žalobce stvrdil toliko seznámení se s uvedeným textem. Se žádostí o pomoc se žalobce obrátil též na Krajského státního zástupce v Plzni JUDr. L.V., a to podáními ze dne 14. 10. 2018 a 29. 11. 2018. Od státního zástupce neobdržel žádné vyjádření, a proto se se žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu obrátil na soud, kdy bylo navíc pošlapáno jeho ústavně zaručené právo na ochranu zdraví.
9. V pátek dne 30. 11. 2018 se žalobce v 7:30 hodin dotázal na Zdravotnickém středisku Věznice Ostrov na to, kdo bez jeho účasti a proti jeho vůli rozhodl o změně léčebného režimu, resp. kdo k újmě na jeho zdraví rozhodl o zrušení rozhodnutí odborného ošetřujícího lékaře z Brna o přiznání léčebné výživy „dieta D2“. Žalobce byl nekompromisně vykázan z ordinace s tím, že neuposlechne-li a nepřijde-li ve čtvrtek, což je tzv. lékařský den pro oddělení L2, bude kázeňsky řešen. Dne 4. 12. 2018 žalobce zaslal na Zdravotnické středisko Věznice Ostrov písemnou výzvu ze dne 3. 12. 2018 k tomu, aby mu byla strava okamžitě opětovně nastavena na stravu s označením „dieta D2“, a k tomu, aby mu byla předložena zdravotnická dokumentace týkající se jeho osoby, s tím, že přijde ve čtvrtek 6. 12. 2018.
10. Dne 6. 12. 2018 se žalobce dostavil na zdravotnické středisko. Bylo mu sděleno, že dopis ze dne 3. 12. 2018 obdrželi, avšak že musí vše v něm uvedené řešit jen s vedoucím lékařem prostřednictvím tzv. raportáku (formulář „žádosti o rozhovor“). S tím byl žalobce vykázan

z ordinace, aniž by mu byl předepsán potřebný potravinový doplněk CENTRUM OD A PO ŽELEZO PRO MUŽE se speciálně vyváženým složením, a to přesto, že mu bylo ve Vězeňské nemocnici v Brně opakovaně kladeno na srdce, že zejména v podmínkách VTOS v českých věznicích musí tento doplněk užívat. Také mu ho předepisovali i ve Věznici Rapotice, tudíž ho má zanesen ve zdravotnické dokumentaci jako léčivo, které může mít u sebe na cele.

11. Počínaje sobotou 13. 10. 2018 nevydává Věznice Ostrov „dietu D2“ vůbec nikomu – žádnému odsouzenému, kterému tuto léčebnou výživu do pátku 12. 10. 2018 vydávala, ačkoli denně prostřednictvím jídelníčku deklaruje, že „dietu D2“ připravuje.
12. V důsledku popsaného nezákonného zásahu do práv žalobce ze strany žalované se výrazně a rapidně horší jeho zdravotní stav. Jestliže se kdosi dosud žalobci neznámý rozhodne, že svévolně, zlovolně změní rozhodnutí odborného lékaře (gastroenterologa) stran nařízeného doživotního léčebného režimu (s přihlédnutím k recidivě vředového onemocnění) spočívajícího v doživotním užívání 1 tablety léčiva Omeprazol denně a v doživotním požívání stravy označované jako „dieta D2“, navíc bez jakékoli součinnosti žalobce, jedná se o nezákonný zásah, pokyn nebo donucení žalované a o ústavně nekonformní zásah do práva žalobce na ochranu zdraví a na legitimní očekávání. Žalobce byl přímo zkrácen na svých právech popsaným nezákonným zásahem. Žalovaná ho nutí požívat stravu označovanou „NS“, čili neslanou stravu. Žalobce však nesolí a nesladí již od ukončení základní vojenské služby, a přesto se u něj objevilo vředové onemocnění (s prognózou recidivy). Strava „NS“ je pro žalobce zcela nevyhovující, bez nutných svačin, bez mléka, tvarohů, sýrů, libového masa. Strava zde ve VTOS prostá svačin způsobuje žalobci značné obtíže; nota bene strava, kterou ihned ode dne nezákonného zásahu žalobce v sobě vůbec neudržel, a převážná část vnucených jídel dopadá podobně dosud. Strava zde vnucená ohrožuje žalobce na zdraví i životě.
13. Ze shora uvedených důvodů žalobce požádal, aby soud rozhodl, že zásah byl a stále je nezákonný, zakázal žalované, aby v zásahu pokračovala, a přikázal jí, aby obnovila stav před zásahem (před 13. 10. 2018), resp. aby rozhodl tak, že žalovaná je povinna od právní moci rozsudku poskytovat žalobci doživotně léčebnou výživu „dieta D2“.

### III.

#### Vyjádření žalované k žalobě

14. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě uvedla, že problematika přiznávání léčebné výživy v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody je upravena v § 15 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.
15. Dále danou problematiku řeší § 43 nařízení ministra spravedlnosti č. 4/2008, ve kterém se uvádí: „(1) Vyžaduje-li zdravotní stav obviněného nebo odsouzeného dietní stravu (dále jen „dieta“), přizná mu lékař na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na tři měsíce, potřebnou dietu. O prodloužení doby přiznané diety rozhoduje lékař na základě provedeného kontrolního vyšetření. Dieta se zruší, jestliže pominuly důvody jejího přiznání nebo když obviněný nebo odsouzený porušuje zásady lékařem stanovené životosprávy, například kouřením, volným odmítáním stravy, polykáním cizích těles a dalším sebepoškozováním. Normy jednotlivých druhů diet se označují obvyklým způsobem stanoveným vnitřním předpisem o stravování ve vězeňství. (2) Jestliže zjištěné změny zdravotního stavu obviněného nebo odsouzeného, vyžadují trvalé přiznání diety, například u úplavice cukrové, chronického onemocnění

*kardiovaskulárního nebo zažívacího ústrojí, vyznačí lékař do dekurzu Průvodního zdravotnického záznamu přiznání diety s poznámkou "TRVALE". Přiznaný druh diety musí být rovněž vyznačen jako součást stanovené zdravotní klasifikace. (3) U obviněného nebo odsouzeného s přiznanou dietou může být přídatek ke stravě přiznán podle vnitřního předpisu, pokud s tím ošetřující lékař vysloví souhlas."*

16. Následně je problematika přiznávání léčebné výživy řešena v § 6 odst. 1 nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 7/2015: „*Léčebnou výživu včetně konkrétní diety a její druh přiznává vězněné osobě ošetřující lékař na základě zhodnocení jejího aktuálního zdravotního stavu; současně rozhodne o době, na kterou se léčebná výživa vězněné osobě přiznává.*“ Z výše uvedeného je zřejmé, že přiznání léčebné výživy je plně v kompetenci ošetřujícího lékaře, a to na základě aktuálního zdravotního stavu vězněné osoby.
17. Ze stanoviska vedoucího lékaře zdravotnického střediska žalované vyplývá, že ve zdravotní dokumentaci žalobce je opakovaný zápis o trvalém přiznání léčebné výživy „diety D2“. K tomu je však nutné říci, že léčba každého konkrétního onemocnění, včetně indikace „léčebného dietního režimu“, není stacionární – tzn. „na vždy“, ale její modifikace se vždy řídí výsledky provedených speciálních vyšetření s přihlédnutím k aktuálnímu zdravotnímu stavu pacienta.
18. Léčebná výživa „dieta D2“ byla žalobci změněna ošetřujícím lékařem dnem 13. 10. 2018 na tzv. „nedráždivou stravu - NS“ na základě výsledku odborného lékařského vyšetření ze dne 2. 11. 2017 a aktuálního zdravotního stavu odsouzeného. Nově stanovený druh stravy v maximální možné míře splňuje požadavky racionální stravy. K tomu je nutno uvést, že od 13. 10. 2018 do současnosti žalobce neudal ošetřujícímu lékaři žádné zdravotní potíže v souvislosti se změnou stravy a jeho zdravotní stav je stabilizován.
19. K žalobě se rovněž vyjádřila vedoucí referátu stravování a výživy žalované. Z vyjádření je patrné, že žalovaná trvale připravuje léčebnou výživu „dieta D2“ vězněným osobám, které ji mají přiznanou ošetřujícím lékařem. V případě žalobce došlo ke změně stravy z léčební výživy „dieta D2“ na „nedráždivou stravu – NS“ na základě pokynu ošetřujícího lékaře formou příspěvku zdravotnického střediska do Denního nařízení ředitele věznice Ostrov Vězeňské služby České republiky pro odsouzené na den 13. 10. 2018.
20. Žalovaná od žalobce neneviduje žádnou oficiální stížnost na odebrání léčebné výživy „dieta D2“. Žalobce situaci oficiálně řešil formou písemné žádosti o zjednání nápravy, dále označené jako předžalobní upomínka, kterou žalovaná obdržela dne 16. 10. 2018. V této žádosti se žalobce domáhal vrácení léčebné výživy „dieta D2“. Žádost byla řešena 1. zástupcem ředitele věznice, který cestou vedoucího oddělení výkonu vazby a trestu informoval odsouzeného o postupech při přiznávání léčebné výživy v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody. S tímto vysvětlením byl žalobce seznámen dne 26. 10. 2018, což bez dalšího potvrdil svým podpisem.
21. Závěrem žalovaná uvedla, že v daném případě postupovala a postupuje v souladu s předpisy uvedenými ve vyjádření a není si vědoma žádného pochybení. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

#### IV.

#### Replika žalobce

22. V podané replice žalobce poukazoval na svůj zhoršující se zdravotní stav v důsledku

nezákonného zásahu žalované, kdy trpí mj. neustálým krvácením z nosu, přičemž mu byla stanovena režimová opatření.

23. Žalobce dostává nevyhovující stravu, přičemž vedoucí lékař MUDr. P.N. se chová arogantně nejen k žalobci, nýbrž ke všem. Není možné si s ním ani promluvit, přičemž ostatním zdravotnickým personálem je žalobce odkazován toliko na něj. Žalobce zaslal svůj „raporták“ (kde žádal o vysvětlení odebrání „diety D2“ a umožnění nahlížení do zdravotnické dokumentace) vedoucímu lékaři dne 7. 12. 2018, avšak dosud jej neviděl. Dále žalobce popisoval obdobné zacházení i s jinými odsouzenými. Upřesnil, že dne 15. 10. 2018 nezaslal řediteli věznice toliko „žádost o zjednání nápravy/předžalobní výzvu“, nýbrž také „raporták“ na oddělení OPAS, kde se dotazoval, kdo je zodpovědný za odebrání „diety D2“. Dne 17. 10. 2018 byl žalobce předveden na oddělení OPAS, kde se velice nelibě podívovali nad odebráním „diety D2“ a přislíbili okamžitou intervenci u ředitele věznice, kam údajně odešli poté, co s žalobcem o celé věci sepsali protokol. Jednání žalované vůči žalobci je v rozporu s dobrými mravy a je zjevně nespravedlivé.

#### V.

##### Posouzení věci soudem

24. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaná s takovým postupem souhlasili, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
25. V souladu s § 87 odst. 1 s.ř.s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.*

#### VI.

##### Rozhodnutí soudu

26. Žaloba není důvodná.
27. Podstatou žalobní argumentace žalobce je nesouhlas s postupem žalované, která mu podle jeho tvrzení protiprávně odňala přiznanou léčebnou výživu označenou jako „dieta D2“. Právní východisko pro posouzení projednávané věci obsahuje § 15 odst. 2 vyhlášky č. 345/1999 Sb., řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „vyhláška“), podle něhož platí, že „o přiznání léčebné výživy, jejím druhu a délce trvání **rozhoduje ošetřující lékař**. (pozn. zvýrazněno soudem)“ Z obsahu právě citované normy je jasné patrné, že žaloba směřující proti zásahu žalované (Vězeňské služby) by mohla být úspěšná toliko v případě, v němž by žalovaná svévolně pokyny lékaře nerespektovala a dietu přes jeho rozhodnutí neposkytovala. V projednávané věci však k ničemu takovému nedošlo, když z obsahu správního spisu (viz vyjádření MUDr. P.N. ze dne 23. 1. 2019) je jasné patrné, že žalovaná postupovala podle uvážení lékaře. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že za právě popsané skutkové situace žaloba být úspěšná nemůže – subjektem, jemuž bylo svěřeno rozhodování o léčebném režimu žalobce (tedy i o léčebné výživě), je ve smyslu vyhlášky ošetřující lékař, přičemž žalovaná je jeho rozhodnutím plně vázána a nemůže se od něj nijak odchýlit. Pokud má tedy žalobce za to, že ošetřující lékař učinil nesprávné rozhodnutí stran jeho léčebného režimu, musí se proti němu bránit jako pacient prostředky k tomu určenými právními normami, které regulují poskytování zdravotnických služeb, nikoliv žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalované.
28. Byť rozhodovací důvod obsažený v bodu 26 rozsudku bez dalšího vede k zamítnutí žaloby,

soud se přesto vyjádří i k námitce porušení legitimního očekávání žalobce, jež bylo způsobeno odebráním trvale přiznané diety. Soud zdůrazňuje, že žalobci žádné legitimní očekávání v souvislosti s přiznanou dietou vzniknout nemohlo, neboť i trvale přiznaná dieta vždy vychází z určitého zdravotního stavu pacienta – pokud se změní (viz lékařská zpráva ze dne 2. 11. 2017, o níž se ve svém vyjádření opírá ošetřující lékař), pak na to musí adekvátně reagovat i zvolený léčebný režim. Trvalost léčebného režimu je možné vztáhnout toliko ke zdravotnímu stavu, který je neměnný (což podle tvrzení lékaře není žalobcův případ). Legitimní očekávání nemohlo být založeno ani tím, že dieta D2 byla žalobci poskytována i v době, kdy na ní neměl nárok (tj. od 2. 11. 2017 do 13. 10. 2018). K otázce, zda nečinnost či pochybení konkrétního zaměstnance mohou založit legitimní očekávání subjektu veřejné správy, se v minulosti opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud (kupříkladu rozsudek ze dne 30. 4. 2010, č. j. 8 As 67/2009 – 66 či rozsudek ze dne 20. 12. 2013, č. j. 5 Afs 3/2012 – 131 či rozsudek ze dne 20. 4. 2009, č. j. 4 As 58/2008 – 97). Ve shodě se závěry obsaženými v citovaných rozhodnutích zdejší soud uvádí, že aplikovatelnost zásady ochrany legitimního očekávání je omezena tím, že nesmí jít o „nezákonné“ legitimní očekávání. Případné individuální pochybení spočívají v nedostatku bezprostřední reakce na změnu žalobcova zdravotního stavu a setrvalém poskytování diety D2 tak nemůže vyvolat nemožnost přijetí opatření pro futuro, které uzpůsobí léčebný režim skutečným potřebám žalobce vyplývajícím z jeho aktuálního zdravotního stavu.

## VII.

### Odůvodnění neprovedení důkazů

29. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

## VIII.

### Náklady řízení

30. Podle § 60 odst. 1 s.r.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 3. 4. 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.  
předseda senátu